

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z wniosku Ł.K.

o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego we Wrocławiu X.Y. od orzekania w sprawie o sygn. akt III K 259/17,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 2 sierpnia 2023 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek zgodnie z właściwością przekazuje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

[Kliknij tutaj, aby wprowadzić tekst.](#)

Pismem z 24 stycznia 2023 r. Ł.K. (dalej: „wnioskodawca”) złożył wniosek o wyłączenie od orzekania SSO - X.Y. w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu pod sygn. akt III K 259/17. Jako podstawę wyłączenia sędziego wnioskodawca wskazał okoliczność powołania go na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego we Wrocławiu przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3). Na skutek tego, w ocenie wnioskodawcy, sprawa nie jest już rozpoznawana przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony na mocy ustawy.

Postanowieniem z 25 stycznia 2023 r. (III K 259/17) Sąd Okręgowy we Wrocławiu przekazał pismo wnioskodawcy, zawierające wniosek o wyłączenie SSO - X.Y. od rozpoznania sprawy toczącej się pod sygn. akt III K 259/17, do Sądu Najwyższego, zgodnie z właściwością wynikającą z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8

grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1093, dalej: „u.SN”).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy we Wrocławiu przekazał wniosek o wyłączenie SSO X.Y. do Sądu Najwyższego, opierając go na regulacji z art. 26 § 2 u.SN. Zgodnie z tym przepisem, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania. Biorąc pod uwagę literalne brzmienie tego przepisu, jak również treść pisma wnioskodawcy, należało przyjąć, że postawione w nim zarzuty odpowiadają dyspozycji art. 26 § 2 u.SN.

Jednakże Sąd Najwyższy zobowiązany był uwzględnić treść wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2023 r. (C-204/21), w którym uznano, że przekazanie – na podstawie art. 26 § 2 u.SN – do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawania zarzutów i zagadnień prawnych dotyczących braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego stanowi uchybienie zobowiązaniom, które wynikają z mocy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych, jak również na mocy art. 267 TFUE i zasady pierwszeństwa prawa Unii. Trybunał zaznaczył, że kwestie dotyczące badania niezależności sądu i niezawisłości sędziego nie stanowią specyficznych kwestii prawnych w konkretnej dziedzinie prawa, które z tego względu mogłyby należeć do wyłącznej właściwości wyspecjalizowanego potencjalnie sądu. Co więcej, prawo do niezawisłego i bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy oznacza, że każdy sąd krajowy powołany do stosowania prawa Unii jest zobowiązany

zbadać, czy spełnia on takie standardy, jeżeli pojawiłaby się w tym względzie poważna wątpliwość.

Uwzględniając argumentację zawartą w powyższym wyroku TSUE, należało przyjąć, że w niniejszej sprawie wniosek o wyłączenie SSO - X.Y. powinien być rozpoznawany zgodnie z regulacjami zawartymi w art. 41 i nast. k.p.k. Zgodnie z art. 42 § 2 k.p.k., poza wypadkiem określonym w art. 42 § 2 k.p.k., o wyłączeniu orzeka sąd, przed którym toczy się postępowanie; w składzie orzekającym w kwestii wyłączenia nie może brać udziału sędzia, którego dotyczy wyłączenie. W razie niemożności utworzenia takiego składu sądu, w kwestii wyłączenia orzeka sąd wyższego rzędu. Prowadzi to do wniosku, że w niniejszej sprawie właściwy pozostaje Sąd Okręgowy we Wrocławiu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]

Z.G.